

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 18 december 2014*

”Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa —
Civilrättsligt samarbete — Förordning nr 4/2009 — Artikel 3 — Behörighet att pröva en talan om
underhållsskyldighet som förs mot en person med hemvist i en annan medlemsstat —
Nationell lagstiftning om införande av en behörighetskoncentration”

I de förenade målen C-400/13 och C-408/13,

angående två beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, från Amtsgericht Düsseldorf
och Amtsgericht Karlsruhe (Tyskland), av den 9 juli respektive den 17 juni 2013 som inkom till
domstolen den 16 juli respektive den 18 juli 2013, i målen

Sophia Marie Nicole Sanders, företrädd av Marianne Sanders,

mot

David Verhaegen (C-400/13),

och

Barbara Huber

mot

Manfred Huber (C-408/13),

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Ilešič samt domarna A. Ó Caoimh, C. Toader (referent),
E. Jarašiūnas och C.G. Fernlund,

generaladvokat: N. Jääskinen,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Tysklands regering, genom T. Henze och J. Kemper, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: tyska.

— Europeiska kommissionen, genom B. Eggers och A.-M. Rouchaud-Joët, båda i egenskap av ombud, och efter att den 4 september 2014 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande, följande

Dom

- 1 Respektive begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 3 a och b i rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet (EUT L 7, 2009, s. 1).
- 2 Den ena begäran om förhandsavgörande har framställts i ett mål mellan det underåriga barnet Sophia Marie Nicole Sanders, företrätt av sin mor Marianne Sanders, och barnets far David Verhaegen, och den andra begäran har framställts i ett mål mellan Barbara Huber och hennes make, Manfred Huber, från vilken hon lever åtskild. Målen gäller underhållskrav.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

- 3 I skälen 4, 9, 11, 15, 23, 44 och 45 i förordning nr 4/2009 anges följande:
  - ”(4) Vid Europeiska rådets möte i Tammerfors den 15 och 16 oktober 1999 uppmanades rådet och kommissionen att upprätta särskilda gemensamma regler för förenklad och påskyndad handläggning vid gränsöverskridande tvister, bland annat underhållstvister. Europeiska rådet uppmanade också till att avskaffa de mellanliggande åtgärder som krävs för att en dom meddelad i en medlemsstat ska kunna erkännas och verkställas i en annan medlemsstat, särskilt domar rörande underhållskrav.
  - ...
  - (9) En underhållsberättigad bör enkelt kunna erhålla en dom i en medlemsstat som automatiskt är verkställbar i en annan medlemsstat utan övriga formaliteter.
  - ...
  - (11) Denna förordnings tillämpningsområde bör omfatta alla former av underhållsskyldighet som har sin grund i familje-, släktskaps-, äktenskaps- eller svägerlagsförhållande för att kunna garantera att alla underhållsberättigade behandlas lika. I denna förordning bör begreppet underhållsskyldighet ges en självständig tolkning.
  - ...
  - (15) För att skydda de underhållsberättigades intressen och främja god rättsskipning inom Europeiska unionen bör behörighetsreglerna enligt [rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1)] anpassas. Att en svarande har hemvist i en tredjestat bör inte längre innebära att tillämpning av gemenskapens behörighetsregler utesluts och en hänvisning till behörighetsreglerna i nationell rätt bör inte längre finnas. I denna förordning bör det därför regleras i vilka fall en domstol i en medlemsstat kan ha subsidiär behörighet.

...

- (23) För att begränsa kostnaderna för förfaranden som regleras i denna förordning skulle det vara lämpligt att man i så stor utsträckning som möjligt tar hjälp av modern kommunikationsteknik, särskilt när parterna ska höras.

...

- (44) Denna förordning bör ändra förordning ... nr 44/2001 genom att ersätta bestämmelserna om underhållsskyldighet i den förordningen. Med förbehåll för övergångsbestämmelserna i den här förordningen bör medlemsstaterna, när det gäller underhållsskyldighet, tillämpa bestämmelserna i den här förordningen om domstols behörighet, verkställbarhet och verkställighet av domar och om rättshjälp i stället för bestämmelserna i förordning ... nr 44/2001, från och med den dag då denna förordning blir tillämplig.

- (45) Eftersom målen för denna förordning, det vill säga införandet av ett antal åtgärder för att säkra en effektiv gränsöverskridande indrivning av underhållsbidrag och därigenom underlätta fri rörlighet för personer i Europeiska unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av förordningens omfattning och verkan, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 [FEU]. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.”

- 4 I artikel 1.1 i förordning nr 4/2009 föreskrivs följande:

”Denna förordning ska tillämpas på underhållsskyldighet som har sin grund i familje-, släktskaps-, äktenskaps- eller svägerlagsförhållande.”

- 5 Artikel 3 i denna förordning har följande lydelse:

”I frågor som gäller underhållsskyldighet i medlemsstaterna ska behörigheten ligga hos

- a) domstolen i den ort där svaranden har hemvist, eller
- b) domstolen i den ort där den underhållsberättigade har hemvist, ...”.

- 6 Artiklarna 4 och 5 i förordningen avser val av domstol respektive behörighet grundad på att svaranden går i svaromål.

- 7 Artikel 5 i förordning nr 44/2001 har följande lydelse:

”Talan mot den som har hemvist i en medlemsstat kan väckas i en annan medlemsstat:

...

- 2) om talan avser underhållsskyldighet, vid domstolen i den ort där den underhållsberättigade har sin hemvist eller vanliga vistelseort eller, om talan har samband med frågan om någons rättsliga status, vid den domstol som enligt sin egen lag är behörig att pröva denna fråga, såvida inte behörigheten endast grundar sig på den ena partens medborgarskap,

...”

Tysk rätt

- 8 Lagen om indrivning av underhållsbidrag i relationerna med andra stater (Auslandsunterhaltsgesetz) av den 23 maj 2011 (nedan kallad indrivningslagen) (BGBl. 2011 I, s. 898) innehåller en 28 § med rubriken "Konzentration av behörighet; bemyndigande att anta förordningar", i vilken följande föreskrivs:

"1) När en av parterna inte har hemvist inom landet ska talan om underhåll i de fall som avses i artikel 3 a och b i förordning [nr 4/2009] uteslutande prövas av den Amtsgericht [domstol i första instans] inom vars domkrets den Oberlandesgericht, inom vars domskrets svaranden eller den underhållsberättigade har hemvist, är belägen. För domkretsen för Kammergericht (Berlin) är Amtsgericht Pankow-Weißensee behörig domstol.

2) Delstatsregeringarna får genom förordning överföra denna behörighet till en annan Amtsgericht tillhörande domkretsen för berörda Oberlandesgericht eller, när en delstat har flera Oberlandesgerichte, till en Amtsgericht för domkretsarna för samtliga Oberlandesgerichte eller för flera av dem. Delstatsegeringarna får, genom förordning, delegera sin befogenhet på området till Landesjustizverwaltungen [förvaltningsmyndigheter med ansvar för frågor rörande domstolsväsendet]."

Målen vid de nationella domstolarna och tolkningsfrågorna

Mål C-400/13

- 9 Käranden i det nationella målet som har hemvist i Mettmann (Tyskland) väckte talan vid domstolen (i första instans) i den ort där hon har sin hemvist, det vill säga Amtsgericht Mettmann. Hon yrkade att hennes far, David Verhaegen, som är bosatt i Belgien, skulle utge underhållsbidrag till henne. Efter att ha hört parterna beslutade den domstolen, med tillämpning av 28 § första stycket indrivningslagen, att hänvisa målet till Amtsgericht Düsseldorf.
- 10 Amtsgericht Düsseldorf anser att den enligt artikel 3 b i förordning nr 4/2009 saknar behörighet att döma i målet, då behörig domstol är domstolen i den ort, i en medlemsstat, där svaranden har hemvist, det vill säga Amtsgericht Mettmann i förevarande fall.
- 11 Amtsgericht Düsseldorf ställer sig framför allt tvekande till regeln om "behörighetskoncentration" i 28 § första stycket indrivningslagen när det rör sig om mål om underhållsskyldighet. Den menar nämligen att en sådan behörighetskoncentration medför att barn som är bosatta inom landet fräntas möjligheten att väcka talan vid den behöriga domstolen på den ort där de har hemvist.
- 12 Mot denna bakgrund beslutade Amtsgericht Düsseldorf att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:

"Strider 28 § första stycket indrivningslagen mot artikel 3 a och b i förordning nr 4/2009?"

Mål C-408/13

- 13 Barbara Huber är bosatt i Kehl (Tyskland). Hon anser sig ha rätt till underhållsbidrag från sin make, Manfred Huber, som är bosatt i Barbados, sedan makarna flyttade isär. Hon väckte talan vid domstolen (i första instans) i den ort där hon har sin hemvist, det vill säga Amtsgericht Kehl. Den domstolen hänvisade målet till Amtsgericht Karlsruhe, med motiveringen att detta enligt 28 § första stycket indrivningslagen var den behöriga domstolen eftersom käranden hade hemvist inom domkretsen för Oberlandesgericht Karlsruhe (regional överrätt i Karlsruhe).

- 14 Även Amtsgericht Karlsruhe har ifrågasatt huruvida 28 § första stycket indrivningslagen är förenlig med artikel 3 a och 3 b i förordning nr 4/2009.
- 15 Amtsgericht Karlsruhe menar att principen om unionsrättens företräde innebär att förordning nr 4/2009 helt utesluter tillämpning av nationella behörighetsregler. Om artikel 3 a och b i nämnda förordning faktiskt reglerar en domstols såväl internationella som lokala behörighet innebär det att det är förbjudet för medlemsstaterna att anta behörighetsregler som avviker från reglerna i förordningen.
- 16 Amtsgericht Karlsruhe anser att denna nationella bestämmelse – i strid med syftet med förordning nr 4/2009 – i icke ringa grad försvårar den internationella indrivningen av underhållsbidrag, eftersom de underhållsberättigade tvingas göra gällande sina fordringar vid en annan domstol än domstolen i deras hemvistort, vilket leder till en tidsförlust. Dessutom förfogar en sådan domstol inte över relevanta uppgifter varken om de lokala ekonomiska förhållandena för den underhållsberättigade, vilket är av betydelse för att kunna fastställa dennes behov, eller om den underhållsskyldiges betalningsförmåga.
- 17 Amtsgericht Karlsruhe nämner därutöver viljan hos parterna i det nationella målet att domstolen i den ort där kändanden har hemvist ska vara behörig i målet, det vill säga Amtsgericht Kehl, antingen genom val av domstol eller genom att svaranden går i svaromål.
- 18 Mot denna bakgrund beslutade Amtsgericht Karlsruhe att vilandeförklara målet och ställa följande fråga till domstolen:
- ”Är 28 § första stycket första meningen [indrivningslagen] – vari föreskrivs att när en av parterna inte har hemvist inom landet får talan om underhåll i de fall som avses i artikel 3 a och b uteslutande prövas av den Amtsgericht inom vars domkrets den Oberlandesgericht, inom vars domskrets svaranden eller den underhållsberättigade har hemvist, är belägen – förenlig med artikel 3 a och b i [förordning nr 4/2009]?”
- 19 Domstolens ordförande beslutade den 25 juli 2013 att förena målen C-400/13 och C-408/13 vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen.

Prövning av tolkningsfrågorna

- 20 Med hänsyn till de omständigheter som det erinras om ovan i punkt 17 har Amtsgericht Karlsruhe låtit antyda att den tyska lagen skulle kunna vara oförenlig med artiklarna 4 och 5 i förordning nr 4/2009. Det ska dock konstateras, såsom Europeiska kommissionen har gjort gällande, att Amtsgericht Karlsruhe endast har ställt frågor till EU-domstolen angående innebörden av förordningens artikel 3.
- 21 Det ska tilläggas att det tydligt framgår av respektive begäran om förhandsavgörande att de nationella målen endast gäller den situationen att den underhållsberättigade stämmer den underhållsskyldige vid domstolen i den ort där den förstnämnda parten har hemvist. Följaktligen ska de frågor som har ställts av de hänskjutande domstolarna besvaras enbart utifrån artikel 3 b i förordningen.
- 22 De hänskjutande domstolarna har ställt sina frågor för att få klarhet i huruvida artikel 3 b i förordning nr 4/2009 ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i de nationella målen, vilken föreskriver en koncentration av domstolars behörighet i mål om gränsöverskridande underhållsskyldighet till förmån för en domstol i första instans inom vars domkrets överrätten är belägen.
- 23 Det ska inledningsvis konstateras, såsom generaladvokaten påpekade i punkt 33 i sitt förslag till avgörande, att i den mån bestämmelserna i förordning nr 4/2009 innehållande behörighetsregler har ersatt motsvarande bestämmelser i förordning nr 44/2001, ska domstolens praxis avseende de

bestämmelser om behörighet i mål om underhållsskyldighet som återfinns i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 299, 1972, s. 32; svensk utgåva, EGT C 15, 1997, s. 30) (nedan kallad Brysselkonventionen) samt i förordning nr 44/2001, som bygger på nämnda konvention, även anses vara relevant för att analysera motsvarande bestämmelser i förordning nr 4/2009.

- 24 Det är även fast rättspraxis att bestämmelser innehållande behörighetsregler ska ges en självständig tolkning mot bakgrund av dels förordningens mål och systematik, dels de allmänna principer som framgår av de nationella rättssystemen som helhet betraktade (se, analogt, dom Cartier parfums-lunettes och Axa Corporate Solutions assurances, C-1/13, EU:C:2014:109, punkt 32 och där angiven rättspraxis, samt dom flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, EU:C:2014:2319, punkt 24 och där angiven rättspraxis).
- 25 Artikel 3 b i förordning nr 4/2009 ska sålunda tolkas mot bakgrund av dess syften, dess lydelse samt den systematik i vilken den ingår.
- 26 Härvid konstaterar domstolen för det första att det framgår av skäl 45 i förordning nr 4/2009 att denna förordning har som mål att införa ett antal åtgärder för att säkra en effektiv gränsöverskridande indrivning av underhållsbidrag och därigenom underlätta fri rörlighet för personer i unionen. Enligt skäl 9 i förordningen bör en underhållsberättigad enkelt kunna erhålla en dom i en medlemsstat som automatiskt är verkställbar i en annan medlemsstat utan övriga formaliteter.
- 27 För det andra anges i skäl 15 i förordningen att behörighetsreglerna enligt förordning nr 44/2001 bör anpassas för att skydda de underhållsberättigades intressen och främja god rättskipning inom Europeiska unionen.
- 28 När det gäller behörighetsregler i gränsöverskridande mål om underhållskrav har domstolen redan haft tillfälle att, med avseende på artikel 5.2 i Brysselkonventionen, precisera att undantagsreglerna avseende behörigheten i mål om underhållsskyldighet syftar till att ge den underhållsberättigade, som anses som den svagare parten i ett sådant förfarande, ett särskilt skydd (se, för ett liknande resonemang, dom Farrell, C-295/95, EU:C:1997:168, punkt 19, och dom Blijdenstein, C-433/01, EU:C:2004:21, punkterna 29 och 30). Behörighetsreglerna i förordning nr 4/2009 syftar precis som den i artikel 5.2 till att garantera närhet mellan den underhållsberättigade och den behöriga domstolen, vilket för övrigt generaladvokaten påpekade i punkt 49 i förslaget till avgörande.
- 29 Det ska vidare framhållas att syftet att främja god rättskipning inte enbart ska uppfattas som att det är fråga om en optimering av domstolsväsendet, utan det måste också – vilket påpekades av generaladvokaten i punkt 69 i förslaget till avgörande – betraktas utifrån parternas intressen, oavsett om det gäller kändan eller svaranden, vilka ska kunna kräva enkel tillgång till domstolsprövning och förutsägbara behörighetsregler.
- 30 Artikel 3 b i förordning nr 4/2009 innehåller det avgörande kriteriet för vilken domstol som ska vara behörig att döma i gränsöverskridande mål om underhållsskyldighet. Kriteriet är ”den ort där den underhållsberättigade har hemvist”. Denna bestämmelse, som reglerar såväl den internationella behörigheten som den lokala behörigheten, syftar till att göra forumreglerna mer enhetliga (se, för ett motsvarande synsätt, dom Color Drack, C-386/05, EU:C:2007:262, punkt 30).
- 31 Den tyska regeringen och Europeiska kommissionen har i sina yttranden till domstolen framhållit att även om artikel 3 b i förordning nr 4/2009 visserligen reglerar såväl den internationella som den lokala behörigheten för de domstolar som är behöriga att döma i gränsöverskridande mål om underhållsbidrag, ankommer det dock på medlemsstaterna ensamma att, vid utformningen av sina domstolsväsenden, fastställa vilken konkret domstol som är behörig i sådana mål och att definiera domkretsen för domstolen i den ort där den underhållsberättigade har hemvist i den mening som avses i artikel 3 b i förordning nr 4/2009.

- 32 Domstolen konstaterar att även om forumreglerna har harmoniserats medelst ett fastställande av gemensamma anknytningskriterier behåller medlemsstaterna sin behörighet att utpeka behörig domstol (se, analogt, dom *Mulox IBC*, C-125/92, EU:C:1993:306, punkt 25, och dom *GIE Groupe Concorde m.fl.*, C-440/97, EU:C:1999:456, punkt 31), med förbehåll för att den nationella lagstiftningen inte får äventyra förverkligandet av förordningens syften eller medföra att förordningen förlorar sin ändamålsenliga verkan (se, för ett motsvarande synsätt, bland annat, dom *Zuid-Chemie*, C-189/08, EU:C:2009:475, punkt 30, och, analogt, dom *C.*, C-92/12 PPU, EU:C:2012:255 punkt 79).
- 33 Det ska i det aktuella fallet för det första prövas huruvida det faktum att en sådan koncentration av behörigheten som avses i de nationella målen sker i mål om underhåll resulterar i att de personer som är bosatta inom landet förlorar den fördel som de har getts genom förordning nr 4/2009, det vill säga möjligheten att väcka talan vid den behöriga domstolen i den ort där de har hemvist.
- 34 Såsom anges på sidan 25 i rapporten om konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område (EGT C 59, 1979, s. 1), som upprättats av P. Jenard, är det ”domstolen i den underhållsberättigades hemvistort [som] är den som är bäst lämpad för att avgöra om vederbörande är i behov av underhåll och i vilken utsträckning”.
- 35 Domstolen preciserar att genomförandet av de mål som det erinras om ovan i punkterna 28 och 29 inte betyder att medlemsstaterna måste inrätta behöriga domstolar på varje tänkbar ort.
- 36 Däremot är det viktigt att det bland de domstolar som har utsetts att döma i mål om underhållsskyldighet ska vara den domstol som har en särskilt nära anknytning till den underhållsberättigades hemvistort som är behörig.
- 37 Kommissionen har i detta avseende anfört att förordning nr 4/2009 inskränker den frihet som medlemsstaterna har för att fastställa vilken domstol som är behörig, eftersom förordningen föreskriver en lokal behörighet kopplad till de underhållsberättigades hemvistort. Utpekandet av behörig domstol måste således grunda sig på ett rimligt samband mellan domstolen och den underhållsberättigades hemvistort, inom ramen för den berörda medlemsstatens egen utformning av domstolsväsendet.
- 38 Den behöriga domstolen enligt regeln i 28 § indrivningslagen är i det aktuella fallet den *Amtsgericht* inom vars domkrets den lokalt behöriga *Oberlandesgericht*, vid vilken den underhållsberättigade eventuellt skulle behöva inställa sig i händelse av ett överklagande, är belägen.
- 39 Den domstol som i den nationella bestämmelsen pekas ut som domstolen i den ort där den underhållsberättigade har hemvist i den mening som avses i artikel 3 b i förordning nr 4/2009, är en domstol vars domkrets inte nödvändigtvis sammanfaller med domkretsen för behörigt forum för rent nationella mål som rör samma sak. Således är det inte säkert att den nationella bestämmelsen bidrar till förverkligandet av närhetsmålet.
- 40 Domstolen konstaterar dock att även om närheten mellan den behöriga domstolen och den underhållsberättigade ingår bland de mål som eftersträvas genom artikel 3 b i förordning nr 4/2009 utgör det inte, såsom framgår av punkterna 26–29 ovan, det enda målet med denna förordning.
- 41 För det andra ska domstolen sålunda pröva huruvida förverkligandet av det mål för förordning nr 4/2009 som innebär att man i största möjliga mån ska underlätta indrivningen av internationella underhållsbidrag ska anses kunna försvåras av nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i de nationella målen, på grund av att denna leder till ett tyngre förfarande och medför en icke ringa ökning av tidsåtgången för parterna.

- 42 Den tyska regeringen och kommissionen har gjort gällande att en sådan koncentration av domstolars behörighet i mål om underhållsskyldighet som den behörighetskoncentration som avses i de nationella målen, är positiv för rättskipningen. Den innebär nämligen att det blir möjligt att erbjuda specialiserade domstolar som således förfogar över bättre sakkunskaper i denna typ av tvister, vilka enligt den tyska regeringen och kommissionen ofta uppvisar en hög grad av faktisk och juridisk komplexitet.
- 43 Domstolen påpekar att även om det faktum att det föreligger skillnader mellan domkretsarna för de domstolar som är behöriga i mål om underhållsskyldighet medför att den underhållsberättigade, i mål av gränsöverskridande karaktär, kan vara tvungen att i vissa fall förflytta sig en längre sträcka, är detta inte nödvändigtvis alltid fallet. Att väcka talan vid en domstol innebär nämligen inte en systematisk förflyttning av parterna vid varje steg i förfarandet. Framför allt bör man, såsom anges i skäl 23 i förordning nr 4/2009, för att begränsa kostnaderna för de förfaranden som regleras i denna förordning i så stor utsträckning som möjligt ta hjälp av modern kommunikationsteknik, särskilt när parterna i målet ska höras, då dessa processuella medel kan göra att parterna slipper förflytta sig.
- 44 Dessutom är det möjligt att en sådan behörighetsregel som den i de nationella målen samtidigt uppfyller de krav som avses ovan i punkterna 26–29, det vill säga att det ska införas åtgärder för att säkra en effektiv gränsöverskridande indrivning av underhållsbidrag, att de underhållsberättigades intressen ska skyddas och att god rättskipning ska främjas.
- 45 En sådan behörighetskoncentration som den i de nationella målen bidrar nämligen till utvecklandet av en särskild sakkunskap, vilket är ägnat att effektivisera indrivningen av underhållsbidrag och samtidigt säkerställa god rättskipning och tjäna parternas intressen.
- 46 Dock kan det inte uteslutas att en sådan behörighetskoncentration leder till att indrivningen av underhållsbidrag i gränsöverskridande situationer blir mindre effektiv. Det krävs således att de hänskjutande domstolarna gör en konkret prövning av den situation som råder i den berörda medlemsstaten.
- 47 Av det anförda följer att artikel 3 b i förordning nr 4/2009 ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i de nationella målen, vilken föreskriver en koncentration av domstolars behörighet i mål om gränsöverskridande underhållsskyldighet till förmån för en domstol i första instans inom vars domkrets överrätten är belägen, förutom om den regeln bidrar till förverkligandet av målet att säkerställa god rättskipning och skyddar de underhållsberättigades intressen samtidigt som den effektiva indrivningen av sådana bidrag underlättas, vilket det dock ankommer på de hänskjutande domstolarna att bedöma.

Rättegångskostnader

- 48 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Artikel 3 b i rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i de nationella målen, vilken föreskriver en koncentration av domstolars behörighet i mål om gränsöverskridande underhållsskyldighet till förmån för en domstol i första instans inom vars domkrets överrätten är belägen, förutom om den regeln bidrar till förverkligandet av målet att

säkerställa god rättskipning och skyddar de underhållsberättigades intressen samtidigt som den effektiva indrivningen av sådana bidrag underlättas, vilket det dock ankommer på de hänskjutande domstolarna att bedöma.

Underskrifter